

„Stacey?“ řekne madam. Vstane od stolu. Prohlíží si mě, jako by čekala, že na mně objeví nějakou tělesnou vadu.

Nevím, co říct. Z rohu vepředu třídy se ozve chichotání.

„Věnujte se laskavě testu,“ napomene madam třídu. „Stacey, nestalo se vám nic?“

Zavrtím hlavou.

Je slyšet hlasitější smích, tentokrát přichází od Veroniky Lee-manové a jejích nafrněných kamarádek.

„Jen doufám, že to není nějaký vtip.“ Madam se nejdřív podívá na mě a pak na ně.

Zavrtím hlavou.

„Tak že byste mi odevzdala test a počkala na mě v kabinetu. Běžte.“

Když se odsunu od stolu, zaskřípou na linoleu nohy židle. Nejradši bych se odtud odplížila tak lživě jako Peterův jazyk, ale nedokážu to. Musím si pospíšet, nebo to na záchod nestihnu. Oči všech studentů s výjimkou Amber a Petera se neochotně vrátí k nesmyslnému testu. Dojdu ke katedře a odevzdám madam nevyplněný test. Nic mi neřekne a já taky nejsem schopná nic říct. Dokážu jen vyjít ze třídy a slíbit si, že zabráním tomu, co se má stát. Musím zachránit Dreu a přestat myslet na Mauru.

